

[Westermann.]

Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil svare mig paa det Spørgsmaal, om Ministeren mener, at det er rigtigt ved denne Lov at give disse Produktionsselskaber fuldkommen Afgiftsfrihed for de Theatre, de har, idet de ikke kan faa deres Bevilling i Medfør af Bestemmelserne i det foreliggende Forslags § 2, men udelukkende i Medfør af Bestemmelserne i § 4, 3die Stykke, saaledes som de ogsaa har faaet det i Henhold til den nugældende Lovs § 4, 3die Stykke.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Tilskud til Idrætten, er det for os i Udvalget blevet oplyst, at naar Ændringsforslaget, hvorefter der ogsaa kan ydes Tilskud til Idræt, er stillet, skyldes det, at man efter denne Lov ikke længere vil kunne give Københavns Idrætspark Bevilling til at drive Parkteatret. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister mener, at Idrætsparken kan komme ind under Begrebet „Landsorganisation“, eller under hvilken Betegnelse den højtærede Minister vil henføre Københavns Idrætspark for overhovedet at faa Mulighed for at tildele den Bevilling. I hvert Fald er det i Udvalget blevet oplyst for os, at Københavns Idrætspark ikke længere kunde beholde denne Bevilling, og at det Tab, dette vilde medføre for den, var Grunden til, at man stillede dette Ændringsforslag om, at der fra Filmsfonden ogsaa kunde ydes Tilskud til Idræt. Derfor spurgte jeg, hvor meget man vil yde til Idræt herefter, og jeg paapegede, at i det Øjeblik det skulde være noget tilsvarende til det Beløb, Idrætsparken har haft i Indtægt af Parkteatret, nemlig 50 000 Kr., vilde det fuldkommen udvande denne Bevilling, som kun er paa 125 000 Kr.

Dernæst stillede jeg det Spørgsmaal, hvorledes man skulde komme til overhovedet at yde nogen Støtte til dansk Filmsproduktion ud over den, der gives i saa rigeligt Maal til de tre favoriserede Produktions-selskaber. Det i § 30, Stk. 1, Punkt 2, anførte Beløb, 250 000 Kr., foreslaas jo nedsat til 150 000 Kr. Heraf skal der ydes Tilskud til Fremstilling eller Anskaffelse af Skolefilms eller til andre Foranstaltninger til Fremme af Filmens Anvendelse i Undervisningens Tjeneste, Tilskud til Anskaffelse af Films, der tjener til Oplysningens Fremme eller til almindelig Propaganda for Danmark eller dansk Erhvervsliv, Tilskud til Fremstilling af danske Films af kunstnerisk og kulturelt værdifuld Karakter, og endelig skal der ydes Dækning af Udgifterne til Filmsraadet og til Ydelse af Forstrækninger til Driften

af Statens Filmcentral samt til Dækning af eventuelt ved Driften fremkommet Under-skud. Hertil er nu yderligere føjet de to nye Udgiftsposter, nemlig Stipendier til Filmsinstruktører og Filmsforfattere og Forsørgelse af Enker og Børn. Jeg kan ikke se, hvorledes der saa overhovedet kan blive nogen Støtte til dansk Filmsproduktion.

Den ærede Ordfører for Udvalget sagde, at der kun er Tale om Smaabeløb, idet det kun drejede sig om forberedende Arbejder. Jeg er af en ganske anden Opfattelse. I det Øjeblik vi skal understøtte dansk Filmsproduktion, er det ikke forberedende Arbejder, de vil komme og bede om Penge til, det kan de selv klare. Det, de vil kræve, er en virkelig Kapitalindsats, saaledes at de kan fremstille store Films, som de ikke kan faa Penge til andetsteds.

I Anledning af den højtærede Justitsministers Slutningsbemærkning til mig vil jeg gerne sige, at jeg er ikke sprunget fra af overdreven Kærlighed til fri Næring. Naar Ministeren slutter med at sige, at vi overhovedet ikke har villet have noget med Lovforslaget at gøre, kan jeg deroverfor med fuld Ret sige, at vi i Udvalget har skitseret de Ændringsforslag, som vi kunde ønske at faa gennemført. Vi har spurgt Regeringspartierne, om de ønskede et Samarbejde med os paa dette Grundlag, saa vi kunde komme overens. Efter at jeg havde faaet Tilsagn om det, udarbejdede jeg vore Ændringsforslag i skriftlig Form, og saa var det Flertalspartierne, der sprang fra. Der har ikke været nogen Tvivl om de Krav, vi stillede fra vor Side. De har været afgivet baade mundtligt og skriftligt, og der er blevet givet Tilsagn om Samarbejde, men vore Ændringsforslag har derefter paa afgørende Punkter mødt blank Afvisning fra Regeringspartierne.

Til den ærede Ordfører, der siger, at naar det gælder om at skaffe Penge til saadanne kunstnerisk værdifulde Films som f. Eks. Stavnsbaandsfilmen, vil man fremtidigt kunne gøre det paa samme Maade, som man har gjort det ved Fremstillingen af denne Film, nemlig ved at give Skattefrihed, saaledes at i Stedet for $\frac{2}{7}$ af Brutto-spilleindtægten $\frac{1}{2}$ gaar til Filmsproducenten. Jeg er nu af den Opfattelse, at Meningen med dette Forslag maa være, at hele Filmsspørgsmaalet kommer til at hvile i sig selv. I det Øjeblik man opretter en Filmsfond, som foruden Støtte til visse Filmsforanstaltninger ogsaa skal yde Støtte til mange andre Former, til andre Kunstarter og meget andet, maa det være rigtigt, at den først og fremmest yder Støtte til